

5. Propriè verò Elenchus argumentum sonat, seu notitiam certam, quæ mentem hominis convincit. Hinc fides dicitur ἔλεγχος ἢ βλεπομένων, ἀπόδειξις, demonstratio, notitia convincens Hebr. II, V. I. Hinc Dialectica argumentatio appellatur *Elenchus*, verum additur *Sophisticus*, h. e. captiosus, ut innuatur ea, quæ per ipsum fit deceptio.

6. Definitur autem ab Aristotele hoc modo: ἔλεγχος ἐστὶ συλλογισμὸς μετ' ἀντιφάσεως τῶν συμπεράσματ' . i. e. *Elenchus est Syllogismus cum contradictione conclusionis.* h. e. Est Syllogismus, qui ex iis, quæ speciem veri habent, concludit, vel saltem videtur contradicentem conclusionem inferre, revera autem non infert. Semper enim laborat aliquo vitio, sive id sit in solâ materiâ; sive in materiâ & formâ simul.

Elenchus Dictionis vel consistit in ambiguitate propriè ita dictâ, vel de ambiguitate saltem participat. Qui in ambiguitate propriè ita dictâ consistit est vel *Termini simplicis*, vel *integre orationis*. *Termini simplicis.* Unde *Fallacia Æquivocationis.*

Anno-